

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historia Missionis Anglicanæ Societatis Iesv

More, Henry

Avdomari, 1660

Ex nostris plures mortui, Ioannes Laytonus, Simon Russellus, Ioannes Lombardi, Henricus del Som, Rodolphus Smithæus, Guilielmus Flaccus. n.
10.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38320

test dolemus. Prospicimus enim, ea remedia, daemone adnitente, conuerti ad perniciem quæ parata fuerant ad salutem &c. Omnes igitur & singulas controuersias inter Chalcedonenſe Episcopuâ & Regulares Sacerdotes Miſſionarios & Catholicos laicos Angliæ quocunq; titulo aut prætextu exortas, motas aut agitatas sedari volumus, ſupprimi, & extingui, ſicut per præſentes litteras ſedamus, ſupprimimus & extinguiſimus; earum vero omnium, tum etiâ illarum quæ ex noſtrarû literarum interpretatione germinare poſſunt, cognitionem & iudicium, ad Apoſtolicam auctoritatem pertinere volumus & decernimus. &c. Ne autem ambigentis Conſcientiæ fluctibus iactentur, & cæcæ ſuſpicionis tormento vexentur iudicia fidelium, declaramus Confeſſiones à Regularibus Sacerdotibus hætenus auditas validas fuiſſe, & in poſterum fore. Cum enim eas auctoritate Apoſtolica exceperint, excepturi que ſint, Ordinaria facultas vel Approbatio eis nec eſt nec futura eſt neceſſaria. Porro autem ſinguli Miſſionarij ſuis Facultatibus ac Priuilegijs vtentur eadem ratione & auctoritate quibus ante has controuersias & temporibus felicis recordationis Gregorij 13. & Pauli 5. gauiſi ſunt. Locupletioſiorem autê horum omniû explicationem, ſi qua in diſceptationem vocabitur, iubemus à Nobis & ab Apoſtolica ſede expectari.

X. Hæc Pontifex *Vrbanus* ſapienter prouidit ad quietum Religionis curſum in Anglia retinendum; Ad ſempiternam interea quietem è ſocijs complures varijs ſibi ſanctiſq; modis muniuerunt viam. *Ioannes Laytonus* Patria Derbienſis, omnium ſtudiorum confeſto curriculo Sacerdos, ætatis anno trigelimo octauo, locietatis duodecimo, quatuor votorû profeſſione propediem firmandus, terrenam cæleſti patriâ, optione plurimorum citius, commutauit; vir in vmbra pius, in ſole & acie ſtrenuus, qui tranquillitate temporû vſus de ſuperiore loco perorans complebat frequenter (templorum quibus excludimur vice) horrea, dum vicini Pſeudoverbiminiſtri quererentur, ſe parietibus cogi dicere, populo ad Catholicum oratorem diſſuente; ſed non tam crepra illi vita quam donata mors videri potuit, nè in eam inclinationem temporum incideret quæ omnem illam ſpem meſſis in ipſo quaſi flore præcidit. Illa enim quæ intermiſſa tractatione matrimonij cum Rege Catholico coorta eſt tempeſtas eò licentius in eam regionem atque importunius deſæuijt quò maior fuerat in auita religione defendenda & propaganda libertas.

Breuiori itinere ad ſuperos euolauit *Simon Ruſſellus* Staffordienſis: Finitis enim in Tyrocinio probationibus miſſus Leodium ad ſtudia, ex modica ægritudine in lentam prolapſus tabe poſt duos meſes ſublatus eſt. Vbi intellexit deploratam iam eſſe valetudinem nulli præterquã de deo illi fuere grati ſermones; frequenter vocibus huiusmodi & ſe & attantes inflammabat "Eia eamus; ſubuolemus in cælum; quando demû ſeruatore meo *Ieſu* fruï licebit" atque exemplo inſolito à Confeſſario primùm, tum à Rectore poſtulauit imponi ſibi præceptum moriendi;

M m m 2

1676.

1627.

-1676
-1627Ex noſtris
plures
mortui
Ioannes
Laytonus;Simon
Ruſſellus;-1676
-1627

1627.

endi; tum vt Obedientiæ, tum vt suoipsius desiderio satisfaceret; precatus præterea (si ex diuina voluntate foret) vt anniuersarius Sancti Matthæi dies sibi esset supremus, vt & euenit. Inter mortui scripta reperta est formula votorum, in qua præter sigillum Societatis appositum, verba illa (voueo Paupertatem, Castitatem, & obedientiam perpetuam in Societate *Iesu*, & promitto) sanguine erant exarata; tanto studio erga Societatem atque in ea perleuantiam ferebatur; initio rerum gerendarum sic orare solitus "O Immaculata Dei genitrix *Maria* intercede pro me indigno famulo tuo vt in hac Sancta Filij tui Societate bene viuam & moriar.)

Ioannes Lombardus

Ioannes Lombardus natione Belga, rei familiaris Adiutor formatus, ac planè ad earum normam virtutum effectus quibus Coadiutores nostros S. P. *Ignatius* potissimum cupiebat instructos, eiusdem anni mense Nouembri vitam cum morte felicissime cõmutauit. Annum ætatis agebat quadragesimum octauum, Societatis vigesimum tertium, gradus suscepti decimum. Præter alia quæ quandoque obibat ministeria, annis prope viginti concedita est ei custodia linearum suppellectilis in Seminario, quâ tantâ anima tranquillitate procurauit vt à nemine visus vnquam sit commotior; singulari modestiâ & prudentiâ id assecutus vt quamuis in ducentorum ferè iuuenum numero deesse non poterant quæ bilem interdum homini moderatissimo mouerent, nulla in re pacem ipse suam animique æquitatem inuinceret. Colloquijs spiritualibus inter adolescentes, interque Seminarij famulos pro ratione suæ conditionis opportunè ferendis valebat plurimum, suntque inter Socios qui quod in Societate viuant eius secundum Deum potissimum monitis consilijque acceptum ferunt. Cùm Belgium in duas secerneretur Prouincias, & optio illi esset ad suæ nationis Collegia commigrare, optauit in Seminario potius vitam, vt inchoauerat, exigere. In quo annis ante obitum duodecim valetudine crebro languore ventriculi, ac debilitate pectoris pefundatâ, singulari cum patientiæ documento dissimulans dolores de pristina consuetudine laboris minimè remittebat; donec exhaustus viribus vix pedibus consistens, & agrè ducens spiritum cessit necessitati naturæ, & ijs omnibus armatus quæ Christiano & Religioso viro sunt in votis placidissimè obdormiuit. Belga alter arte Pistor Henricus del Som, cùm primo sui in Societatem ingressu tantâ laboraret ingenij infecilitate vt ineptus plane & videretur & esset ad quidpiam in Exercitijs pium cogitandum, mirè ea de re anxius in æde diuæ Virginis ad eius aram humiliter prostratus tanto animi cum mærore & amore apud illam causam suam egit vt ab oratione surrexerit plane alter; rerum diuinarum deinceps adeo peritus vt omnibus esset admirationi, & potuerint ab eo alij discere quæ ex libris haurire non poterant. Inter cætera dicitur panes singulos quos coqueret singulis Sanctis cõsecrare solitus; tãcertè attentus ad pietatem vt in breui consumatus explerit tẽpora multa.

Rodolphus Smithæus.

Rodolphus Smithæus Northumber, Alumnus olim Romæ in Angli-
cano, inter illos qui Societati fuerant malè fundatis querelis permolesti, ma-
turius

turior factus, & iam sacris initiatus, tam acerbum animo dolorem hausit vetera repetens, vt satis se facere non posse arbitraretur nisi Societati quam læterat se totum donaret consecraretque: cumque recenter Alumnis imposito iureiurando impediretur nè ante triennium ab absolutis studijs Religiosum vllum ordinem amplecteretur, vires omnes intendit vt à Pontifice summo eius iurisdictioni remissionem impetraret, impetratâ admissus, sextum vix mensem Tyrocinij impleuerat quando lentâ febre occupatus, inter humilitatis frequentia exempla, hoc vnum ambiebat precabaturque vt eo vlque superuiuere concederetur donec votis nuncupandis legitimum tempus affulgeret: dies Annum, Annum annus cum exedisset, exeso etiam ipse corpore flaccescens, plancq; cõsumptus, voti tamen compos & animi, tranquillissimè decessit de vita tertio idus Apriles ætatis anno octauo & vigesimo.

Guilielmus Flaccus Suffolciensis senio potius confectus quàm morbo ad annum seculi trigesimum septimum superuixit. Is è communi patriæ calamitate subducens se, Rhemos primum, deinde Romam venerat, vbi in Societatem adscriptus post moralis Theologiæ cursum Laureti absolutum, in Hispanias à *Personio* accitus est, atque in Belgium missus ad ponenda initia Seminarij Audomarenis, vt libro quinto notauimus. Cuius Seminarij fundationem cum singulari industriâ atque constantia egregiè promouisset, in eo reliquam penè exegit vitam, domesticis rationibus, & rei pecuniariæ procurandæ adhibitis; præterquam quod aliquamdiu tertiæ probationis domui erectæ Gandau præfuerit. Qua in domo æger singulare beneficium consecutus est, impetrante *B. Aloysio Gonzaga*, quem habuerat *Flaccus* in tyrocinio contubernalem: quod beneficium hunc in modum ipsemet scripto consignauit.

Anno lalutis 1632. Iunii 21; qui dies Beato *Aloysio Gonzaga* sacer est, Ego *Guilielmus Flaccus* domus Anglorum Societatis Iesu Gandau id temporis Rector, difficultate vrinæ diu multumque afflictus, eò deueneram vt medici remediū ab arte sua superesse nullum pronunciarent; compererant enim calculo in vesicam delapso obstructos esse meatus: paucisque diebus ante natalem Beati *Aloysij* diem, tam vehementer torqueri cæpi, vt mortem non longè positam arbitrarer. Quod reliquum igitur erat, quæ ad vitæ exitum pertinent adornare institi, spemque omnem in Cœlestibus collocare, *Aloysium* enixè sollicitare, vti extremo illo tempore adesset, cruciatumqueleniret, eo enim Romæ familiariter vltus fueram, habueramq; in tyrocinio consodalem, virtutesque eius animo insculptas per omnem vitam præcipua veneratione colueram. Posteaquam itaque eam noctem quæ dictum *Aloysio* diem antecessit, preces inter acutissimosque dolores extraxissem, cum adesse iam vitæ exitum iudicarem, accito manè Sacerdote, Confessione generali expiare me aggressus sum, modo peccata mea commemorans, sæpius opem Beati Adolescentis implorans, doloris acerbitate coactus: Tum etiam suadente Confessario, Liplanothecam, (cum aliud præsto non esset)

Guilielmus
Flaccus.

Ope B. A:
loysij liberatur à do-
loribus
calculi.